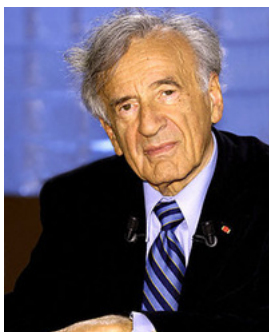

Elie Wiesel, membru de onoare al Academiei Române (30 septembrie 1928 - 2 iulie 2016)

Academia Română anunță cu profund regret plecarea dintre noi, la vârsta de 87 de ani, a profesorului Elie Wiesel, membru de onoare al Academiei Române, laureat al Premiului Nobel pentru Pace, cel mai reputat și activ luptător pentru păstrarea memoriei Holocaustului și unul dintre apărătorii drepturilor omului, indiferent de origine, naționalitate, rasă sau confesiune.

Originar din România, Elie Wiesel s-a născut la Sighetu Marmației, la 30 septembrie 1928, într-o familie de evrei, fiind educat în medii hasidice. Și-a început studiile gimnaziale în școlile maghiare din Debrecen și Oradea, din care a fost exmatriculat în urma legilor antisemite în vigoare în acea epocă. În 1944, la vârsta de 16 ani, a fost deportat, împreună cu familia, în lagărul de la Birkenau-Auschwitz. Este supraviețuitor al Holocaustului, iar în urma teribilei experiențe trăite în sistemul concentraționar antisemit și-a dedicat întreaga viață și activitate conservării memoriei sacrificiului uman al poporului său.

După 1945 s-a stabilit la Paris, unde a urmat cursurile Universității Sorbona, apoi s-a stabilit la New York. Și-a consolidat o pregătire cu deosebire umanistă, cu specializare în filosofie, psihologie, studii religioase. A fost deopotrivă preocupat de jurnalism, pentru care a dovedit o reală vocație, la fel ca și pentru creația literară ficțională sau memorialistică. A fost mai întâi corespondent de presă pentru ziarul israelian „Yedi ot Aharonot“, iar din 1947 pentru revista în limba idiș „Forward“. În urma întâlnirii cu François Mauriac se decide să-și scrie memoriile, pe care le face publice întâi în Franța, apoi în Statele Unite ale Americii.

Întreaga sa operă, fie că este vorba despre reflecția filosofică, de literatură sau de memorialistică, gravitează în jurul temei umaniste, a apărării demnității umane, a respectului pentru viață.

Elie Wiesel a dezvoltat de asemenea o frumoasă carieră universitară. A fost profesor de filosofie și științe umane la Universitatea din Boston - unde a înființat și condus „Centrul Elie Wiesel pentru studii iudaice“, în cadrul Departamentului de Studii Religioase - și la Universitatea Yale, profesor-invitat de studii iudaice la Colegiul Bernard, profesor-invitat de onoare la Colegiul Rochester al Universității Pepperine.

În perioada 1978-1986 a fost președintele Comisiei Prezidențiale a Holocaustului din Statele Unite ale Americii, funcție în care a militat pentru construirea la Washington a Muzeului American al Holocaustului. În 1986 a pus bazele Fundația „Elie Wiesel pentru Umanitate“.

În România, a fost numit președintele Comisie Internaționale de Studiere a Holocaustului, înființată în 2003, iar doi ani mai târziu, în august 2005, a înființat Institutul Național „Elie Wiesel“ pentru Studiarea Holocaustului.

Neobosita sa activitate științifică, militantă și diplomatică a fost recunoscută la nivel internațional. Drept urmare, în 1996 Elie Wiesel a fost ales membru al Academiei Americane de Arte și Științe, a fost decorat de Președintele Franței cu Marea Cruce a Legiunii de Onoare, iar Președintele Statelor Unite ale Americii i-a acordat Medalia Prezidențială a Libertății. În 2006 a fost decorat de regina Angliei cu titlul de Cavaler al Ordinului Imperiului Britanic în Grad de Comandant. Încununarea activității sale o reprezintă, fără îndoială, Premiul Nobel pentru Pace, primit în 1986.

Statul Român i-a acordat cea mai înaltă distincție românească, ordinul Steaua României în Grad de Mare Ofițer.

La data de 6 iunie 2001 a fost ales membru de onoare al Academiei Române.

Academia Română privește cu respect întreaga carieră științifică și militantă a profesorului Elie Wiesel și își exprimă cel mai profund regret la stingerea sa din viață.

Să îi fie amintirea binecuvântată!